

Den 4 Juli 1912.

Kjæreste tante Nina! Endnu
engang tak for de dejlige dage
vi havde paa Anoldboigen, det
var en oplevelse for os, som vi al-
tid vil mindes som noget skjønt.
Vi taler om eder og indres hvor
ledes I nu har det, raskere du
nu er i fuld gang med dine
danske gæster, jeg tænkte næs-
ten misundte dem og ønske for
dejlige tid om igen, den gik så
altid hurtig synes jeg. Vi havde
en forrygende soldatiskur. Med
dejlige soldater paa turen ind
over og næste dag. Men da vi
saa skulde indover til Eide, os for
regnede det. Vi overvattede saa
paa Eide, og var saa heldige

næste dag at faa jøen huren til Voss
i skraaleride solskin - saa vi ma
jo si vi var heldige. I Lofthus
var Niemi og Fru Honow maalt
med os, vi havde den deiligste
aften hos fru Ingeborg, med skinke
dram og hardsaugtøl, saa skinn
gen var den allerbedste. Og hos
Niemi var vi næste dag til
middag, som ogsaa var en aad
lig hyggelig, her trakterte os rent
overdådigt med markens helig
ste frugter, de vidunderligste jød
ber, Rirseber o. s. v. Fru Ekert (som
var i Ginas bullup) var med os
overalt, og endte sig som en
meget hyggelig, ligetil liden dame,
saa det fandt saare vel. Aase var
blevet over hardsaugen, rent
blev over Ullevang, saa det
var saa morsomt at huren blev
af. Igaar Morges Kl. 7 drog saa

Halvor Aase og Rolf Alsted til Reina,
saa vi reciduler Skinn og jeg blev
alene. Der er saa langt og langt
efter Dem som drag. Meningen
er jo, at vi ogsaa skal paa landet
et eller andet sted. Men Gud maa
vide hvor, for jeg har for mig
at være allerede været energisk
og forespurgt flere steder. Men
ofte allevegne. Pigene omme
skal jo ha' sin friid, saa et eller
andet maa vi jo finde paa der
bliver vel en udvej. Skinn og Rolf
glæde sig stor da vi kom hjem,
Skinn blev jo vakket og drac' jo
af sengen midt paa natten, han
saa sig helt foruroligt omkring og
gjorde store oie. Desværre synes
jeg han er bleven blek og tynd
i den tid vi har været borte, jeg
har besluttet at pitten har længe
lidt efter os, for han har jo ellers

har sit værdige gode stiel og piger
ne har sikkerh stiel vel med ham.
Pigerne selv synes han ser blis og
dærlig ud. Men har ikke fundet
loftare sig grundet, saa de var
ogsaa han har længlet. Jan er
saa beklærende delig, nu til at
dele af, saa jeg glæder mig til
at dele sammen med ham, så
han skal kunne sig og slippe at
længes. Det er ærkeligt at bare i
brevet, der er straalende solskin
og dræbende varme. Haaber rig-
tig at De har det samme delige
varme veir for Ederes danske gæster
nogen deligere stiel end frokost.
Han vil da neppe tænkes. Haaber
aasis fotografier er frendelig ikke
kommen fra Arken, stammelig
de var betalt ogsaa. Jan ikke kom
pære saa indviede sød og lillere og hør
hvor der er bleven af dem, de var

is loede ferdige dagen for vi talde
Bergens - de skulde nu vel ikke
ligge igjen paa Hops station?

Da galgerne som vi saa stamme
lig paa de forbytt - ja, Du maa
sandelig undskyldte kjære tante
Lina, vi returnerte dem saa
straks vi opdagede fejltagelsen og
haaber de nu er vel afhjelpet
paa Froldeboengen. Ellers haaber
jeg ikke vi har gjort noget
jeller gjort noget dumt
for Dig.

Du maa tilse saa meget hos
Peters om Du ser dem - jeg ha-
ber adskillig som ha' jerner sig
mellem Nasset og Froldeboengen
siden vi reiste og for nu ved
gode mod min egen lille tante
Lina og lad ikke disse affærer

gent ta' glæden og byggen fra
Dig. Godeis liat - Du har jo
saa mange som holder af Dig,
og det som ikke kan særes af.
Derledes faar man ta' falde
falder bad mig da du reiste
om at hilse eder saa tusende
gange. Oase ligelids.

Mi maa Du hilse Tommy Hjerte
ligst fra os alle, den Rikke Sæll
Tommy! Ligelids maa Du hilse
Sigerte fra os og takke Dem for
de delige dage.

Og saa beslute vi god Hem til
Dig min en kære Min med
med tusende hilser og tak
fra Din Annie